

ERIKKI MELARTIN

Rautuja

U. A. Koskenniemen runoihin

I. Op. 45.

1. Syyslaulu.
2. Ma vierahassa kaupungissa käyn.
3. Keskiyön kaupunki.
4. Chrysanthemum.
5. Siell' on kauan jo kukkineet omenapuut.
6. Kevätvalo.
7. Nää, oi mun sieluni, auringon korkea nousu!
8. Yli vaikenevain kattain.

II. (Lakeus). Op. 46.

1. Mun sieluni sun ylläs väräjää.
2. Sun rauhaas lemmin.
3. Yön ihmeelliseen valoon.
4. Ikävässä kenttään huojuvaisten.
5. Nyt öin jo yli kenttään hämärtäy.
6. Päivän viime säteet.
7. Nocturne.
8. Kesäyö kirkkomaalla.

III. Op. 47.

1. Tule armaani ja kätes anna mulle!
2. Katulyhty.
3. Syyssonetti.
4. Kevätlaulu.
5. Pan.
6. Vanha Faun.
7. Nuori Psykke.
8. Fiat nox.

Ikävässä kenttän huojuvaisten.
In der Felder monotonem Schwanken.

E. MELARTIN, Op. 46. No 4.

Moderato. *p*

Canto.

I - kä - vä - sä kent - täin huo - ju - vais - ten
In der Fel - der mo - no - to - nem Schwan - ken

p

Piano.

syk - syn täy - - - det täh - kät u - nel - moi - vat.
Träu - men tief des Herb - stes vol - le Äh - ren;

cant.

Il - lan hil - jai - suus ja rau - ha soi - vat rin - taan
Und des A - bend - frie - dens still Ver - klä - ren Fast die

mp

rall. - - - - - *a tempo*

rau - - hat - to - man mat - ka - lais - ten, va - ris - par - ven
 Wan - - de - rer, die un - fried - kran - ken, Fast den Schwarm von

(*rall.*) *dim.*

jo - ka vaak - kuin kii - tää met - sän pi - men - nos - ta lai - taan
 Krähn, die kräch - zend schwe - ben Aus des Wal - des Nacht zum Rand der

poco cresc. *dim.*

niit - tyin, vaan kuin hil - - jai - suu - den kuo - - roon liit - tyin
 Wie - sen, A - ber, wie ver - schmel - zend nur in die - sen

p *rall.* - - - - - *poco a poco a tempo*

ää - - - - ne - tön - nä e - del - le - hen lii - - - -
 Chor - - - - der Stil - le, laut - los wei - ter schwe - - - -

tää.
ben.

Tus - kin yks - kään lii - kah - taa - pi
Reg - los fast sich ih - re Flü - gel

sii - pi. Kaik - ki van - - ho - ja on vä - sy - nei - tä.
sprei - ten. Al - le alt, mit Mü - dig - keit be - la - den,

Niin - kuin o - main u - nel - main - sa tei - tä
Wie auf ih - rer eig - nen Träu - me Pfa - den

ritard. y - li la - keu - den ne lii - keh - tii - pi *a tempo*
Ziehn sie ob der E - be - ne, der wei - ten, tuon - ne met - sän
ritard. *p a tempo*
Dort - hin - - zu des

(rubato)

hä - mär - tä - vän lai - taan vuot - ten kai - hon mu - ka - nau - sa raas - tain,
 dun - kein Wal - des Ran - de, Vie - ler Jah - re Seh - nen mit sich tra - gend;

molto cresc.

su - run sa - na - ton - ta kiel - - tä haas - tain
 In des Wehs wort - lo - ser Spra - - che kla - gend,

molto cresc.

espr. molto *rit.* *dim.*

et - si - vät kuin en - nen e - rä - mai - - - taan.
 Su - chen sie wie einst die Wü - sten - lan - - - de.

f *rit.* *dim.*

a tempo *rit.* *dim.*

f espr. *dim.* *pp*

ERKKI MELARTIN

LIEDER

zu Gedichten

von

→ V. A. KOSKENNIEMI ←

übersetzt von

JOH. JAK. MEYER.

I. Op. 45.

1. Herbstlied.
2. Ich gehe eine fremde Stadt entlang.
3. Die Stadt um Mitternacht.
4. Chrysanthemum.
5. Dort erblühte schon lange der Apfelbaum.
6. Frühlingslicht.
7. Schau, meine Seele, der Sonne erhabenen
Aufgang!
8. Auf die Dächer, die sich schweigend dehnen.

II. (Die Ebene). Op. 46.

1. Es zittert meine Seele —
2. Wie sonst nicht andres lieb ich —
3. Ins wunderbare Licht —
4. In der Felder —
5. Nun liegt die Flur —
6. Letzter Sonnenstrahl.
7. Nocturne.
8. Sommernacht auf einem Friedhof.

III. Op. 47.

1. Komme Liebchen mein, und
reiche mir die Hände!
2. Die Strassenlaternen.
3. Herbstsonett.
4. Lenzlied.
5. Pan.
6. Der alte Faun.
7. Die junge Psyche.
8. Fiat nox.